

fenntartási terv végrehajtásának fontossága a termelési terv teljesítésének szempontjából

Főosztályunk elrendelte az üzemeknek, hogy a hó esejére készítsék el a fenntartási terveket, melyeknek betartását szigorúan ellenőrizni fogják. Erre az intézkedésre igen nagy szükség volt, mert üzemünk fenntartási állapota nagyon sok kívánni valót hagy hátra. A létszámhiány miatt szükségessé vált vasárnapi terneőműszakok alig hagynak helyet legszükségesebb fenntartási munkák elvégzésére. És így üzemünk erősen leromlott állapotba kerültek.

A fenntartási tervek alapján feltéve, ha a vállalat azt be is tartja, szerk.) ez az „üzem-leromlás” elkerülhető lesz. Ehhez szükséges azonban az, hogy minden bányüzemben egy fenntartási részleg alakuljon, egy fenntartási főaknász vezetésével. Ez a részleg a termeléstől teljesen le van választva és kimondottan csak a fenntartási munkákat végezteti el. A mező üzemvezetőjének lenne alárendelve a főaknász és az ő utasításai alapján végeztetné el a szükséges fenntartási teendőket.

A fenntartási részleg csak a főaknász, illetve az üzemvezető engedélyére volna más munkára igénybevehető.

Gyakorlatilag, a fenntartó részleg beosztása szervezetenként a következőképpen történne. Dél előtt a főaknász végezné el a fenntartási munkák irányítását, délután és éjjel a termelési aknász irányítaná a fenntartási főaknász útmutatásai alapján a munkát.

Előre kidolgozott terv szerint csak úgy végezhetjük el a fenntartási munkákat, ha ez a fenntartási részleg meg is van. Ezt a részleget azonban a mai üzemünk

nél még megszervezni nem tudjuk, mert a legfontosabb fenntartási munkákat munkaszüneti napokon végezzük el. Ezért a legfontosabb, hogy termelési tervünket hétköznapokon pontosan teljesítsük, hogy a munkaszüneti napok az üzemek fenntartására rendelkezésünkre maradjanak.

Itt felmerül a munkafegyelem fontossága, mert napi 100—150 igazolatlan hiányzás mellett nem lehet szó a terv teljesítéséről. A tervteljesítést nemcsak gátolja, a hiányzás, hanem a napi telepítést felborítja, megzavarja úgy, hogy a hiányzók a tervszerű munkát teljesen lehetetlenné teszik.

Minden öntudatos dolgozónak, aki a bányában dolgozik, tudnia kell azt, hogy csak úgy tud jó bányában dolgozni, ha a bányában is van tartva és fejtési állapotra előkészítve. Ehhez szükséges az, hogy olyan létszámot biztosítsunk a bányának, hogy a fenntartás állandóan zökkenésmentesen folyjon.

A dolgozónak tudnia kell azt, hogy öt éves tervünk teljesítéséhez hozzá kell járulnia saját munkájával, mert a terv teljesítése az összes dolgozók javát szolgálja. A terv teljesítését csak úgy tudjuk bányaviszonylatban végrehajtani, ha a fejtési munkával párhuzamosan a fenntartási munkálatokat is elvégezzük. Az igazolatlan hiányzók mulasztásaikkal hátráltatják tervünk teljesítését és ezért teljesen méltányos, hogy az ilyen távolmaradókat anyagi büntetéssel is sújtsuk, mert az általuk okozott kár messze meghaladja a rájuk kirótt büntetést.

Kis Pál

okl. bányamérnök.

Ertesztés
A szerkesztőség közli az olvasókkal, hogy a lap minden pénteken megjelenik. Megjelenése után szakszervezeti bizalmiknál, és népnevelőknel, vagy pedig a Szakszervezetben 30 fillérért megvásárolhatják.

Gondtalan megélhetést hozott a bányászélet a Fancsik családnak

FELSZABADULÁS
előtt a várpalotai bányakapuján is ott ékelkedett a híres tábla: **Nincs felvétel!**

Bizony az elmúlt rendszerben ha valaki be akart jutni a bányához dolgozni, „protektióra” volt szüksége. A „protektorok” persze nem szegény emberekből kerültek ki és ez sokba került az elhelyezkedni akaró dolgozó számára. Súlyos árat kellett fizetni, a kövér libától kezdve nem egyszer a becsületig.

A felszabadulás óta nagyot fordult a világ. Somogy megyében érte a fordulat Fancsik István uradalmi cselédembert is, aki hat gyermekével dolgozott az uradalom birtokán látásól vakulásig. Tíz éves gyermekeit munkára kellett adni, hogy meg tudjanak élni. Bizony sokszor a gyermekek olyan fáradtak voltak, hogy az egész vasárnapot aludták.

Felszabadulás után tíz hold földet juttatott a demokrácia Fancsik Istvánnak, ezen gazdálko-

dott egyénileg egész 1950 márciusáig, mikor a földművelésügyi miniszter elött megállította egy munkáskülső ember egy rövid kis beszélgetése.

HOSSZÚ beszélgetés lett a rövidnek indultból, aztán összegyűjtötte a családját Fancsik István, meghányták vetették azt, amit az idegen mondott, elmondta családjának, hogy bányából jött az az elvtárs, leírta, hogy milyen szép a bányász munka és hogy milyen komoly feladat és legfőképpen, hogy nem kellene nyomorogni nyolcuknak azon a kis földcskén. Meghányák vetették a dolgot és március 5-én megérkeztek Várpalotára.

Másnap már lementek a bányába dolgozni Fancsikék, az anya és egy beteg fiú kivételével — aki a külsőn kapott elfoglaltságot. Megkezdtek az új életüket. Bizony a bányamunka mindjárt az elején megváltoztatta az életüket, aznap, mikor lementek a bányába, megkapták fejéenként a 400 forint

toborzási jutalmat, 3000 forintot felül keresnek mindjárt az első hónapban, a levonásokat leszámítva, szép kétszobás fűdőszobás lakást kaptak, kezdték magukat összeszedni.

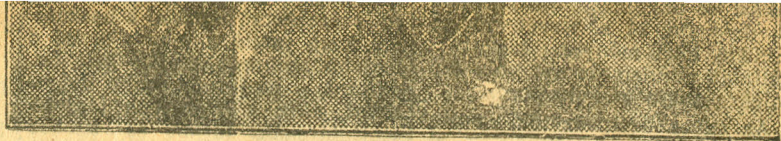
Mikor idejöttek, nem volt rendes ruhájuk, lábbelijük, amióta itt vannak, vett magának a család ruhát, 12 pár lábbelit és emellett nem is ének rosszul.

SZERENCSET is hozott a bányára a Fancsik családnak. Kató lányuk megismerkedett egy itt dolgozó bányással és feleségül ment hozzá. Katót a bányászkeresetből házasította ki Fancsik István, vett neki a kelengyét, új butort és bizony ha a falujukban maradtak volna, hosszú évekig sem tudtak volna összekuporgatni a kelengyére és butorra való, De tanulnak is Fancsikék, fejlesztik magukat, törődnek velük a bányában. A személyzeti osztályra elmennek megkérdezni a lányukat, hogy mik szerepének lenni, van-e kedvük tovább tanulni, szakmai

továbbképzést akarnak velük végeztetni. Megváltoztatta a bányafancsik István életét, nem sajnálja kis földjét, amit ott átadott a termelőszövetkezetnek, mert itt a bányában, Rákosi elvtárs beszéde után, a Párt és a kormány határozata után még többet keres, még jobban él, mint azelőtt és ahogy ő mondja, még jobban is harcol.

Igy változtatta meg a bányafancsik István volt uradalmi cselédet és egész családjának életét. Megnyílt előtte az út, a felemelkedés, az anyagi jólét felé. Vérében van a bányász szeretete, Fancsik István az Októberi Forradalom tiszteltetésére egész családjával együtt felajánlást tett.

MOST azért dolgozik, hogy fogadalmát, amit Rákosi elvtársnak tett, teljesíteni tudja, dolgozik az ipari munkások első sorában, a bányában, öt éves tervünk végrehajtásáért, családját boldog jövőjéért, a béke megvédéséért.

Podzsorov, Sztálin-díjas vajúr (jobbról) 4 év alatt 13 és fél év normáját teljesítette. Társa, Ghiszamudinov érdemes bányász 4 év alatt 9 év normáját teljesítette.